

Sygn. akt V KO 46/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **T. D.**

oskarżonej o czyn art. 225 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 25 lipca 2017 r.

wniosku Sądu Rejonowego w L.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**sprawę oskarżonej T. D. (II K (...)) przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w J..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w L. wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania w trybie art. 37 k.p.k. sprawy T.D., oskarżonej o czyn z art. 225 § 2 k.k. i in., innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w J..

W uzasadnieniu postanowienia sąd ten powołując się na stan zdrowia oskarżonej, jej absencję na kolejnych terminach rozpraw oraz wnioski wynikające z opinii biegłego, wskazał na możliwość przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w J., co w znaczący sposób wpłynie na sprawność prowadzonego procesu, nadto zagwarantuje oskarżonej możliwości jej osobistego udziału w wyznaczonych rozprawach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w L. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że przepis art. 37 k.p.k. zakłada w swej istocie nadzwyczajność przypadku warunkującego odstępstwo od zasady rozpoznania sprawy przez miejscowo właściwy sąd, nakazując przy tym upatrywanie podstaw takiego rozstrzygnięcia w klauzuli „dobra wymiaru sprawiedliwości”. Treść wskazanej w ustawie klauzuli w orzecznictwie Sądu Najwyższego sprowadza się do takich sytuacji, które niosą za sobą realne zagrożenie dla rzetelności i sprawności procesu. Rozważając sprawność procesu trzeba mieć na uwadze także i takie okoliczności, w których skuteczne i sprawne przeprowadzenie procesu wydaje się być niewykonalne bez przełamania zasady wynikającej z art. 31 § 1 k.p.k., a więc zasady właściwości miejscowej sądu. Chodzi m.in. o sytuację, gdy stan zdrowia strony procesu, która chce w nim uczestniczyć, wyklucza możliwość osobistego w niej uczestniczenia, bądź też ze względu na narażanie zdrowia, w sposób istotny, taką obecność utrudnia czy ogranicza. Taki stan rzeczy ma przecież realny wpływ nie tylko na tok prowadzonego postępowania, ale i możliwość jego zakończenia. Skorzystanie z możliwości odstępstwa od reguły rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, jaką przewiduje art. 37 k.p.k., prowadzi wówczas do usunięcia przeszkody uniemożliwianej czy utrudniającej zakończenie sprawy.

Podzielić zatem należało pogląd wyrażony we wniosku, że ustalony i potwierdzony przez biegłego stan zdrowia oskarżonej stanowi przeszkodę do przeprowadzenia i merytorycznego zakończenia postępowania sądowego w sądzie właściwym, co jednoznacznie wskazuje na potrzebę przekazania sprawy do rozpoznania do Sądu Rejonowego w J., czyli do miejsca nie tak odległego od miejsca zamieszkania T. D., jak miejsce właściwego obecnie sądu.

Mając na uwadze powyższe okoliczność jak też treść art. 37 k.p.k., orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.